



EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 14. 3. 2018
COM(2018) 252 final

2018/0061 (COD)

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

**ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 810/2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex
Spoločenstva (vízový kódex)**

{SWD(2018) 77 final} - {SWD(2018) 78 final}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

Vízový kódex je hlavný prvok spoločnej vízovej politiky: stanovujú sa ním harmonizované postupy a podmienky spracúvania žiadostí o vízum a udeľovania víz. Do platnosti vstúpil 5. apríla 2010 so všeobecným cieľom zjednodušiť legitímne cestovanie a riešiť neregulárnu migráciu, zvýšiť transparentnosť a právnu istotu, posilniť procesné záruky a upevniť rovnaké zaobchádzanie so žiadosťami o vízum.

Vo vízovom kódexe sa stanovuje povinnosť Komisie predložiť Európskemu parlamentu a Rade hodnotenie jeho vykonávania dva roky po tom, ako sa začnú uplatňovať všetky jeho ustanovenia. Komisia svoje hodnotenie predložila v správe¹ a pripojenom pracovnom dokumente útvarov Komisie² 1. apríla 2014. Na základe tohto hodnotenia Komisia v ten istý deň prijala návrh³ na prepracovanie vízového kódexu s cieľom podporiť cestovanie do EÚ prostredníctvom zjednodušenia vízovej politiky (a tak prispieť k cestovnému ruchu, obchodu, rastu a zamestnanosti v EÚ) a harmonizovať vykonávanie spoločných pravidiel. V dôsledku odlišných názorov Európskeho parlamentu a Rady rokovania nepokročili. Medzitým väčšie problémy v oblasti bezpečnosti a migrácie jasne ukázali, že prístup, ktorý sa sledoval v roku 2014, už nezodpovedá realite. Tieto faktory podnietili Komisiu k tomu, aby oznámila stiahnutie svojho návrhu na prepracovanie z pracovného programu Komisie na rok 2018⁴. Oficiálne stiahnutie sa uskutoční v apríli 2018.

Hoci ciele týkajúce sa migrácie a bezpečnosti získavajú čoraz väčšiu dôležitosť, nemalo by sa zabúdať na skutočnosť, že veľká väčšina žiadateľov o vízum nepredstavuje pre EÚ bezpečnostné a/alebo migračné riziko a prináša EÚ výrazné prínosy. Preto je tento návrh zameraný na zjednodušenie a zlepšenie prevádzkových aspektov vízového postupu a zohľadňujú sa v ňom výsledky rokovaní o návrhu na prepracovanie vízového kódexu. Doplnili sa nové prvky, ktoré sa presadzovali v oznámení Komisie zo septembra 2017 o *realizácii európskej migračnej agendy*⁵ a v jej konzultáciách, ako je napr. potreba dostatočných finančných zdrojov na podporu spracúvania víz členskými štátmi, jasné pravidlá týkajúce sa udeľovania víz na viac vstupov s dlhou platnosťou a úloha páky, ktorú vízová politika zohráva v politike readmisie EÚ.

Návrh Komisie reformovať právny rámec vízového informačného systému (ktorý sa predloží na jar 2018) ďalej zlepší bezpečnosť a efektívnosť vízového postupu, a to najmä zohľadnením technologického vývoja a jeho využitím v prospech orgánov členských štátov a *bona fide* žiadateľov a odstránením medzier v informáciách v niektorých oblastiach, posilnením kontroly osôb, zvýšením kvality a zlepšením výsledkov tohto postupu.

• Súlad s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky

Spoločná vízová politika je súbor harmonizovaných pravidiel upravujúcich:

¹ Správa Komisie Európskemu parlamentu a Rade: Prezieravejšia vízová politika pre hospodársky rast. COM(2014) 165 final.

² Hodnotenie vykonávania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (vízový kódex). SWD (2014) 101 final.

³ COM(2014) 164 final.

⁴ COM(2017) 650 final, 24. 10. 2017, príloha IV.

⁵ COM(2017) 558 final.

- spoločné „vízové zoznamy“ krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať vízum, aby mohli cestovať do EÚ, a tých, ktorých štátni príslušníci sú od tejto povinnosti oslobodení⁶,
- vízový kódex, v ktorom sa stanovujú postupy a podmienky vydávania krátkodobých víz,
- jednotný formát vízovej nálepky⁷ a
- vízový informačný systém (VIS)⁸, v ktorom sa zaznamenávajú všetky žiadosti o vízum a rozhodnutia členských štátov vrátane osobných údajov žiadateľov, ich fotografií a odtlačkov prstov.

Napriek tomu, že sa pridávajú nové prvky, vízový kódex sa navrhovanými zmenami zásadne nezmení a bude naďalej zodpovedať existujúcim zásadám pre spracovanie žiadostí o vízum.

• **Súlad s ostatnými politikami Únie**

Navrhované zmeny uľahčujú cestovanie legitímnym cestujúcim a zjednodušujú právny rámec v záujme členských štátov, napr. tým, že umožňujú pružnejšie pravidlá spolupráce konzulárnych úradov, pričom zároveň umožňujú zachovať bezpečnosť na vonkajších hraniciach a zaisťujú riadne fungovanie schengenského priestoru. Spoločná vízová politika by mala prispievať k rastu, ale mala by byť aj v súlade s ostatnými politikami EÚ v oblasti vonkajších vzťahov, obchodu, vzdelávania, kultúry a cestovného ruchu.

Meniac sa migračná situácia a zvýšené ohrozenie bezpečnosti v posledných rokoch však vo všeobecnosti presmerovali politickú diskusiu na schengenský priestor a vízovú politiku osobitne smerom k opätovnému posúdeniu rovnováhy medzi migráciou a obavami o bezpečnosť, hospodárske záujmy a všeobecné vonkajšie vzťahy. Od uverejnenia hodnotenia z roku 2014 ciele vízového kódexu zabrániť neregulárnej migrácii a bezpečnostným rizikám získali väčší význam. Zmena politického kontextu prispela k tomu, že sa pozornosť upriamila na vízovú politiku ako nástroj na dosiahnutie pokroku vo vzťahoch s tretími krajinami, čo sa už v minulosti preukázalo na základe skúseností s liberalizáciou vízového režimu.

Z tohto dôvodu sa od EÚ opakovane žiada, aby využívala vízovú politiku účinnejšie vo svojej spolupráci s tretími krajinami a osobitne v oblasti riadenia migrácie. Európska rada v júni 2017 vyzvala na „prehodnotenie vízovej politiky voči tretím krajinám podľa potreby“. Týmto spôsobom by sa umožnilo dosiahnuť skutočný pokrok v oblasti politiky návratu a readmisie pri súčasnom zohľadňovaní celkových vzťahov Únie s dotknutými tretími krajinami. Keďže vízový kódex nebol navrhnutý, aby sa používal ako páka voči jednotlivým tretím krajinám, ale ako prostriedok na štandardizovanie postupov a podmienok udeľovania víz, nie je úplne vhodný pre tento nový politický kontext. Komisia uznala túto zmenenú realitu vo svojom *Oznámení o realizácii európskej migračnej agendy zo septembra 2017*, v ktorom uviedla, že „by sa mali prehodnotiť niektoré pravidlá vydávania víz (napr. pokiaľ ide o dlhodobé víza a vízové poplatky), aby mohli zohrávať úlohu pri realizácii politiky readmisie.“ Podrobnosti týkajúce sa možností legislatívneho vykonávania sa skúmajú v priloženej správe o posúdení vplyvu.⁹

⁶ Nariadenie (ES) č. 539/2001 uvádzajúce zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov, a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti; Ú. v. ES L 81, 21.3.2001, s. 1.

⁷ Nariadenie Rady (ES) č. 1683/95 stanovujúce jednotný formát víz, Ú. v. ES L 164, 14.7.1995, s. 1.

⁸ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 o vízovom informačnom systéme (VIS) a výmene údajov o krátkodobých vízach medzi členskými štátmi (nariadenie o VIS), Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 60.

⁹ SWD(2018) 77; zhrnutie správy: SWD(2018) 78.

2. PRÁVNÝ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právny základ

Právnym základom tohto návrhu je článok 77 ods. 2 písm. a) Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ). Týmto návrhom sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (vízový kódex)¹⁰, ktorého základom boli zodpovedajúce ustanovenia Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, t. j. článok 62 ods. 2 písm. a) a článok 62 ods. 2 písm. b) bod ii).

• Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)

Podľa článku 77 ods. 2 písm. a) ZFEÚ má Únia právomoc rozvíjať opatrenia týkajúce sa „spoločnej politiky v oblasti víz a iných povolení na krátkodobý pobyt“.

Tento návrh neprekračuje rámec uvedeného ustanovenia. Cieľom tohto návrhu je ďalší rozvoj a zlepšenie opatrení stanovených vo vízovom kódexe, ktoré sa týkajú podmienok a postupov udeľovania víz na plánovaný pobyt na území členských štátov, ktorého dĺžka nepresahuje 90 dní v rámci akéhokoľvek 180-dňového obdobia. Tento cieľ nemôžu členské štáty uspokojivo dosiahnuť samostatne, pretože zmenu existujúceho aktu Únie (vízového kódexu) môže vykonať len Únia.

• Proporcionalita

V článku 5 ods. 4 Zmluvy o Európskej únii sa stanovuje, že obsah a forma činnosti Únie neprekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľov zmlúv. Forma vybratá pre túto činnosť musí umožniť, aby návrh dosiahol svoj cieľ a vykonal sa čo najúčinnšie.

Vízový kódex bol vytvorený v roku 2009 prostredníctvom nariadenia, aby sa zabezpečilo, že sa bude uplatňovať rovnakým spôsobom vo všetkých členských štátoch, ktoré vykonávajú schengenské *acquis*. Navrhovaná iniciatíva je zmenou existujúceho nariadenia, a preto musí mať tiež formu nariadenia.

Pokiaľ ide o jej obsah, v tejto iniciatíve sú zahrnuté vylepšenia existujúceho nariadenia na základe cieľov politiky, ktoré sa riešili v návrhu na prepracovanie z roku 2014. Proporcionalita troch nových aspektov, ktoré sa pridávajú, sa hodnotí v priloženej správe o posúdení vplyvu¹¹ v súhrne:

- navrhované zvýšenie vízového poplatku je primerané vzhľadom na to, že je v súlade s tým, aké by bolo zvýšenie od roku 2006 (keď bola stanovená súčasná úroveň poplatku) na základe úrovne všeobecnej inflácie v celej EÚ,
- navrhovaný štandardný „kaskádový systém“ víz na viac vstupov na úrovni EÚ je primeraný, pretože vo veľkej miere zodpovedá súčasnej praxi vo viacerých členských štátoch a môže sa prispôbiť miestnym okolnostiam priaznivejším alebo reštriktívnejším spôsobom a
- navrhované opatrenia na zlepšenie spolupráce pri readmisii neregulárnych migrantov sú primerané, keďže vykonávanie všeobecného mechanizmu sa prispôbi na základe cieleného, pružného a postupného prístupu. Tieto opatrenia ako také nemajú

¹⁰ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (vízový kódex), Ú. v. EÚ L 243, 15.9.2009, s. 1.

¹¹ Body 7.1, 7.2 a 7.3.

vplyv na možnosť žiadateľa získať vízum, ale zahŕňajú určité zjednodušenia v postupoch udeľovania víz alebo na úrovni vízového poplatku.

- **Výber nástroja**

Týmto návrhom sa prepracúva nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (vízový kódex). Ako právny nástroj preto možno zvoliť iba nariadenie.

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ EX POST, KONZULTÁCIÍ SO ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

- **Konzultácie so zainteresovanými stranami**

Konzultácie so zainteresovanými stranami sú zahrnuté v posúdení vplyvu¹², ktoré je pripojené k tomuto návrhu.

- **Posúdenie vplyvu**

Tento návrh sa opiera o posúdenie vplyvu zamerané na riešenie troch hlavných problémových oblastí. Iné prvky súvisiace buď so zjednodušením vízových postupov, alebo s objasnením či so zjednodušením existujúcich ustanovení sa prevzali z návrhu na prepracovanie z roku 2014¹³. Väčšina z nich sa týka skôr procesných záležitostí, v ktorých nie je veľa priestoru na zváženie iných možností politiky, a preto sa v posúdení vplyvu podrobne neskúmali.

Na základe dostupných údajov a výsledkov konzultácií so zainteresovanými stranami a otvorených verejných konzultácií sa riešili vplyvy týchto možností politiky:

Problémová oblasť 1: Nedostatočné finančné zdroje na podporu spracovania žiadostí o vízum

- možnosť 1A: *status quo* – nezmenený spoločný vízový poplatok vo výške 60 EUR,
- možnosť 1B: vnútroštátne vízové poplatky na základe administratívnych nákladov,
- možnosť 1C: zvýšenie spoločného vízového poplatku s rôznymi čiastkovými možnosťami: 80 EUR, 100 EUR, 120 EUR alebo kombinácia 80 EUR v prípade víz s platnosťou do šesť mesiacov a 120 EUR v prípade víz na viac vstupov s platnosťou od jedného roka do päť rokov.

Uprednostňovanou možnosťou je mierne zvýšenie spoločného vízového poplatku na 80 EUR. Táto možnosť nie je najúčinnnejšia vzhľadom na to, že výraznejšie zvýšenie poplatku by, samozrejme, prinášalo viac finančných zdrojov. Povedie to však k výraznému zvýšeniu príjmov členských štátov (+ 26 %) a podporí sa tak integrita spracúvania žiadostí o vízum a bezpečnosť schengenského priestoru. Zároveň mierny nárast (o 20 EUR) nebude odrádzať prevažnú väčšinu žiadateľov o vízum, pre ktorých to nebude rozhodujúci faktor v porovnaní s cenou leteniek do Európy a iných nákladov súvisiacich s cestovaním. Negatívny vplyv na správanie v oblasti cestovania, a teda aj na turizmus a odvetvie cestovného ruchu EÚ, bude minimálny. V medzinárodnom porovnaní bude poplatok naďalej relatívne nízky, a tak aj konkurencieschopný.

Problémová oblasť 2: Opakované konania o udelení víza pre pravidelných cestujúcich

- možnosť 2A: *status quo* – členské štáty si určujú vlastný prístup na udeľovanie víz na viac vstupov s dlhou platnosťou,

¹² SWD(2018) 77.

¹³ SWD(2014) 67 a SWD 68.

- možnosť 2B: odporúčaný najlepší postup,
- možnosť 2C: spoločné kaskádové systémy víz na viac vstupov s rôznymi čiastkovými možnosťami (všeobecný kaskádový systém víz na viac vstupov; všeobecný kaskádový systém víz na viac vstupov a kaskádový systém víz na viac vstupov podľa krajiny; kaskádový systém víz na viac vstupov podľa krajiny),
- možnosť 2D: štandardné víza na viac vstupov s platnosťou dva roky alebo päť rokov.

Uprednostňovanou možnosťou je univerzálny kaskádový systém víz na viac vstupov na úrovni EÚ a možnosť prispôbiť tento kaskádový systém jednotlivým krajinám. Napriek tomu, že táto možnosť nie je najúčinnnejšia (v porovnaní s možnosťami, ktoré by predpisovali víza na viac vstupov s dlhou platnosťou ako štandardne udeľované víza), do veľkej miery pomocou nej možno dosiahnuť cieľ zvýšiť počet udelených víz na viac vstupov s dlhou platnosťou. Ďalej sa v nej kombinuje minimálny uplatniteľný štandard na tretie krajiny s možnosťou priaznivejších riešení pre špecifické tretie krajiny, prispôbených miestnym okolnostiam a migračným rizikám. V dôsledku zníženia počtu vízových postupov pre častých cestujúcich sa znížia náklady členských štátov aj žiadateľov. Zároveň sa tým umožní spontánne cestovanie pre držiteľov víz na viac vstupov, a tak sa podporí aj konkurencieschopnosť odvetvia cestovného ruchu EÚ.

Problémová oblasť 3: Neuspokojivé úrovne návratu neregulárnych migrantov do niektorých krajín pôvodu

- možnosť 3A: *status quo* – prístup Rady založený na súbore nástrojov (mechanizmus koordinovaný Radou na zabezpečenie uplatňovania opatrení týkajúcich sa konania o udelení víza voči tretím krajinám, ktoré nespokupracujú pri readmisii, v rámci obmedzení existujúceho právneho rámca),
- možnosť 3B: pozitívne stimuly vo vízovej politike,
- možnosť 3C: negatívne stimuly vo vízovej politike s rôznymi čiastkovými možnosťami (maximálny prístup zameraný na všetky pasy od začiatku alebo cielený prístup v dvoch fázach: diplomatické a služobné pasy, potom obyčajné pasy).

Uprednostňovanou možnosťou sú cielené negatívne stimuly. Negatívne opatrenia vo vízovej politike sú pravdepodobne účinnejšie, pokiaľ ide o dosiahnutie zmeny na strane vlád tretích krajín voči spolupráci s členskými štátmi pri readmisii neregulárnych migrantov, hoci ich možno bude potrebné kombinovať s opatreniami v iných oblastiach politiky s cieľom dosiahnuť úplnú účinnosť. Zároveň je pružný prístup prvotného zacielenia na vládnych úradníkov dotknutej krajiny alebo širokú verejnosť najvhodnejší a najprimeranejší prístup, ktorý prinesie najmenej negatívnych dôsledkov pre cestovanie, hospodárske odvetvia a postavenie a dobré meno EÚ.

V návrhu sa zachováva cielený prístup, ale namiesto stanovovania dvojfázového prístupu v právnom akte znenie umožňuje pružnosť v súvislosti s praktickými opatreniami.

• **Základné práva**

Navrhované zmeny rešpektujú základné práva stanovené v Charte základných práv Európskej Únie.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Navrhovaná zmena nemá vplyv na rozpočet EÚ.

5. INÉ PRVKY

• Plány vykonávania, spôsob monitorovania, hodnotenia a podávania správ

Vzhľadom na to, že od uverejnenia hodnotenia z roku 2004 nedošlo k výrazným zmenám vízového kódexu, jeho zistenia sú vo všeobecnosti naďalej platné. Pozri aj prílohu 4 k priloženému posúdeniu vplyvu.

Navrhovaná zmena sa týka vízového kódexu, ktorého vykonávanie sa hodnotí aj prostredníctvom mechanizmu schengenského hodnotenia v súlade s nariadením Rady (EÚ) č. 1053/2013¹⁴, bez toho, aby bola dotknutá úloha Komisie ako ochrankyne zmlúv (čl. 17 ods. 1 ZFEÚ).

• Následky rôznych protokolov, ktoré tvoria prílohy k zmluvám, a dohôd o pridružení uzatvorených s tretími krajinami

V nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009¹⁵ sa stanovili postupy a podmienky udeľovania víz na plánované pobyty na území členských štátov, ktorých dĺžka nepresahuje 90 dní v rámci akéhokoľvek 180-dňového obdobia.

Keďže sa právny základ tohto návrhu nachádza v tretej časti hlavy V ZFEÚ, uplatňuje sa systém „variabilnej geometrie“, ako sa stanovuje v protokoloch o postavení Dánska, Írska a Spojeného kráľovstva a v schengenskom protokole. Návrh vychádza zo schengenského *acquis*. Je preto potrebné zohľadniť vplyv na jednotlivé protokoly a dohody o pridružení k schengenskému priestoru, pokiaľ ide o Dánsko, Írsko a Spojené kráľovstvo, Island a Nórsko, a Švajčiarsko a Lichtenštajnsko. Podobne sa musí zohľadniť aj vplyv na rôzne akty o pristúpení. Situácia každého z uvedených dotknutých štátov sa podrobne opisuje v odôvodneniach 18 až 26 tohto návrhu.

• Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu

Článok 1 – Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

- Odsek 1 horizontálna zmena: v celom texte sa vypúšťa odkaz na „tranzit“ ako účel cesty, pretože umelé rozlišovanie medzi tranzitom a pobytom (tranzit implikuje pobyt) sa ruší (a osobitné tranzitné vízum sa zrušilo vo vízovom kódexe prijatom v roku 2009).

Článok 2 – Vymedzenie pojmov

- Odsek 2 písm. a): pozri vysvetlenie v článku 1 ods. 1.
- Odsek 7: dopĺňa sa odkaz na príslušný právny základ (rozhodnutie č. 1105/2011).
- Odsek 11 sa vypúšťa, pretože je nadbytočný, keďže pojem „sprostredkovateľský subjekt“ sa opisuje v článku 45.
- Odsek 12: dopĺňa sa vymedzenie pojmu „námorník“ s cieľom zaistiť, aby sa rôzne procedurálne zjednodušenia vzťahovali na všetky osoby pracujúce na lodiach.

Článok 3 – Štátni príslušníci tretích krajín, ktorí musia mať letiskové tranzitné vízum

¹⁴ Nariadenie Rady (EÚ) č. 1053/2013 zo 7. októbra 2013, ktorým sa vytvára hodnotiaci a monitorovací mechanizmus na overenie uplatňovania schengenského *acquis* a ktorým sa zrušuje rozhodnutie výkonného výboru zo 16. septembra 1998, ktorým bol zriadený Stály výbor pre hodnotenie a vykonávanie Schengenu, Ú. v. EÚ L 295, 6.11.2013, s. 27.

¹⁵ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (vízový kódex), Ú. v. EÚ L 243, 15.9.2009, s. 1.

- Odsek 5 písm. b) a c): dopĺňa sa odkaz na časti Holandského kráľovstva v karibskej oblasti.

Článok 4 – Orgány, ktoré sú oprávnené podieľať sa na postupoch týkajúcich sa žiadostí

- Odsek 2: dopĺňa sa odkaz na nový článok 36a, ktorým sa umožňuje udeľovať víza na vonkajších hraniciach podľa osobitného režimu.

Článok 5 – Členský štát, ktorý je oprávnený skúmať žiadosť a rozhodovať o nej

- Odsek 1 písm. b) sa mení s cieľom zachovať len jedno objektívne kritérium, t. j. dĺžku pobytu, na účely určenia členského štátu, ktorý je oprávnený skúmať žiadosť v prípade, že plánovaná cesta zahŕňa viac ako jednu destináciu. Cieľom je zlepšiť zrozumiteľnosť pre žiadateľov o vízum a predísť nedorozumeniam v súvislosti s právomocami medzi členskými štátmi.
- Okrem toho sa objasňuje právomoc v prípadoch, keď osoba musí uskutočniť niekoľko nenadväzujúcich ciest do rôznych členských štátov v krátkom časovom období, pričom nielen že by nebolo možné požiadať o udelenie víza pre každú cestu vzhľadom na časové obmedzenie, ale spôsobovalo by to aj nadmernú záťaž.

Článok 8 – Dohody o zastúpení

- Súčasný odsek 2 sa vypúšťa s cieľom zabezpečiť, aby bol zastupujúci členský štát plne zodpovedný za spracovanie žiadostí o vízum v mene zastupovaného členského štátu, čím sa zrýchli spracovanie žiadostí o vízum v zastúpení a čo je v súlade so zásadou vzájomnej dôvery, na ktorej je schengenské *acquis* založené.
- V odseku 3 sa upravuje zhromažďovanie a prenos spisov a údajov medzi členskými štátmi v situáciách, keď jeden členský štát zastupuje iný členský štát výlučne na účely zhromažďovania žiadostí a zberu biometrických identifikátorov.
- Odsek 4 sa mení s cieľom zohľadniť, že došlo k vypusteniu ustanovenia umožňujúceho zastupovanému členskému štátu požadovať, aby bol zapojený do prípadov riešených v rámci zastúpenia.
- V odseku 7 sa stanovuje minimálna lehota, v ktorej musí zastúpený členský štát informovať Komisiu o uzavretí alebo ukončení dohôd o zastúpení.
- V odseku 8 sa stanovuje, že zastupujúce členské štáty v tej istej lehote informujú ostatné členské štáty a delegáciu EÚ v dotknutej jurisdikcii o uzavretí alebo ukončení dohôd o zastúpení.
- Dopĺňa sa odsek 10 s cieľom zabrániť dlhšiemu prerušeniu prevádzky a ručnému udeľovaniu vízových nálepiek.

Článok 9 – Praktické aspekty podávania žiadosti

- V odseku 1 sa predlžuje maximálna lehota na podanie žiadosti na šesť mesiacov, aby sa cestujúcim umožnilo plánovať dopredu a vyhnúť sa hlavným sezónam. Námorníci môžu v dôsledku svojich špecifických pracovných podmienok podávať žiadosť deväť mesiacov pred plánovanou cestou. Stanovila sa minimálna lehota na podanie žiadosti, aby mali členské štáty dostatok času na riadne posúdenie žiadostí a organizáciu práce.

- Odsek 4 sa mení s cieľom objasniť pravidlá týkajúce sa toho, kto môže podať žiadosť v mene žiadateľa, a uvádza sa odkaz na profesijné, kultúrne, športové alebo vzdelávacie združenia alebo inštitúcie, ktoré sú odlišné od sprostredkovateľských subjektov.
- Odsek 5 sa presúva z pôvodného článku 40 ods. 4 a bol zmenený tak, aby sa v ňom zdôraznila základná zásada, že žiadateľ by mal na účely podania žiadosti ísť len na jedno miesto.

Článok 10 – Všeobecné pravidlá podávania žiadosti

- Odsek 1 sa nahrádza novým znením s cieľom zohľadniť zrušenie všeobecnej zásady, podľa ktorej všetci žiadatelia musia podať žiadosť osobne vždy, keď podávajú žiadosť o vízum. Táto zmena sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté povinnosti uložené členským štátom smernicou 2004/38/ES, osobitne jej článkom 5 ods. 2. Žiadatelia sa musia osobne dostaviť na konzulárny úrad alebo k externému poskytovateľovi služieb na účely odobratia odtlačkov prstov, ktoré sa majú uložiť do vízového informačného systému.
- Odsek 2 sa vypúšťa v dôsledku zmeny odseku 1.

Článok 11 – Formulár žiadosti

- Odsek 1 sa mení s cieľom doplniť odkaz na možnosť vyplniť a podpísať formulár žiadosti elektronicky.
- Odsek 1a sa dopĺňa, aby sa zdôraznilo, že obsah elektronických formulárov žiadostí musí byť rovnaký ako obsah jednotného formulára žiadosti v prílohe I a nemôžu sa doplniť žiadne ďalšie záznamy.
- Zjednodušuje sa odsek 3, aby sa zaistilo, že žiadosť je vždy k dispozícii minimálne v úradnom jazyku členského štátu, pre ktorý sa vízum žiada, a v úradnom jazyku hostiteľského štátu.
- Odsek 4 sa vypúšťa v dôsledku zmien v odseku 3.

Článok 14 – Sprievodné doklady

- Odsek 4 sa mení, aby sa objasnil a viac harmonizoval obsah vnútroštátnych formulárov na preukázanie finančnej podpory a/alebo pozvania.
- Odsek 5 sa nahrádza tak, aby odrážal posilnenú úlohu, ktorú bude zohrávať miestna schengenská spolupráca (článok 48 ods. 1).
- Dopĺňa sa odsek 5 s cieľom zohľadniť ustanovenia o vykonávacích opatreniach stanovené v článku 52 ods. 2.

Článok 15 – Cestovné zdravotné poistenie

- V odseku 1 sa vypúšťa odkaz na „dva“ vstupy v dôsledku vypustenia toho istého odkazu v článku 24 ods. 1.
- Odsek 2 sa mení tak, aby sa objasnilo, že žiadatelia o vízum na viac vstupov musia poskytnúť dôkaz o cestovnom zdravotnom poistení len pri prvej plánovanej návšteve.

Článok 16 – Vízový poplatok

- Odsek 1: vízový poplatok sa zvyšuje zo 60 EUR na 80 EUR, aby sa zabezpečilo lepšie pokrytie nákladov členských štátov. Povedie to k zvýšeniu príjmov členských štátov (+ 26 %), ale nebude to odrádzať prevažnú väčšinu žiadateľov o vízum pri porovnaní s cestovnými a inými súvisiacimi nákladmi. Zavádza sa mechanizmus na posúdenie potreby upraviť poplatok každé dva roky pri zohľadnení kritérií, ako je napr. miera inflácie v EÚ. Týmto sa umožní pravidelné monitorovanie a preskúmanie poplatku podľa potreby. Navrhované zvýšenie poplatku okrem iného umožní členským štátom udržiavať primerané úrovne zamestnancov konzulárnych úradov na spracovanie žiadostí o vízum v rámci časového rámca stanoveného v článku 23.
- Odsek 2: vízový poplatok v prípade maloletých osôb (vo veku 6 až 12 rokov) sa zvýši o 5 EUR na 40 EUR.
- Odsek 3 sa vypúšťa, pretože odkaz na „administratívne náklady“ je umelý vzhľadom na to, že výskum ukázal, že presné administratívne náklady sa nedajú vypočítať. Nepresný odkaz na pravidelné revízie sa nahrádza jasnejším mechanizmom revízií v odseku 8a.
- Odsek 4 písm. c): znenie sa mení s cieľom zabezpečiť, aby boli výskumní pracovníci zúčastňujúci sa na seminároch/konferenciách takisto zahrnutí do oslobodenia od vízového poplatku, a dopĺňa sa odkaz na správny právny základ.
- Odsek 5 sa vypúšťa, pretože o všeobecných nepovinných oslobodeniach od vízového poplatku sa vo väčšine prípadov rozhoduje na centrálnej úrovni, a preto harmonizácia na miestnej úrovni nie je možná.
- Novým odsekom 8a sa stanovuje mechanizmus revízie v pravidelných (dvojročných) intervaloch a odkazuje sa na kritériá, na ktorých je táto revízia založená.

Článok 17 – Poplatok za služby

- V odseku 1 sa vypustil odkaz na „dodatočný“ poplatok za služby, vzhľadom na to, že je zavádzajúci.
- Odsek 3 sa vypúšťa, pretože sa na základe skúseností ukázalo, že takáto harmonizácia poplatkov za služby stanovené vo všeobecných zmluvách uzavretých na centrálnej úrovni nie je na miestnej úrovni možná.
- Dopĺňa sa nový odsek 4a s cieľom umožniť, aby poskytovatelia externých služieb mohli vyberať vyššie poplatky za služby, keď poskytujú služby v tretích krajinách, ktorých štátni príslušníci podliehajú vízovej povinnosti a v ktorých nie je prítomný žiadny členský štát na účely zhromažďovania žiadostí o vízum. Vyšší poplatok za služby pokryje presun spisov so žiadosťami a návrat cestovných dokladov na konzulárny úrad, ktorý prípad vybavuje a ktorý sa nachádza v druhej krajine, a takisto presun spisov so žiadosťami a cestovných dokladov z tohto konzulárneho úradu.
- Odsek 5 sa vypúšťa, keďže členské štáty by nemali byť povinné zachovať možnosť priameho prístupu na účely podávania žiadostí na konzulárnom úrade na miestach, kde bol externý poskytovateľ služieb poverený zhromažďovaním žiadostí o vízum. Týmto sa im nezabraňuje ponúkať možnosť priameho prístupu.

Článok 21 – Overenie podmienok vstupu a posúdenie rizika

- Odsek 3 písm. e) sa mení v dôsledku zmeny článku 15 ods. 2.
- Odsek 4 sa mení s cieľom objasniť rozdiel medzi predchádzajúcimi pobytmi na základe krátkodobých víz a iných typov víz alebo povolení na pobyt.
- Odsek 8 sa mení s cieľom umožniť členským štátom použiť na uskutočnenie pohovoru so žiadateľom moderné komunikačné prostriedky namiesto požiadavky, aby sa žiadateľ osobne dostavil na konzulárny úrad.

Článok 22 – Predchádzajúce konzultácie

- Odsek 2 sa mení s cieľom vyžadovať od členských štátov, aby reagovali na žiadosti o konzultácie čo najskôr a najneskôr do 7 kalendárnych dní.
- V odseku 3 sa vyžaduje, aby členské štáty oznámili žiadosti o predbežné konzultácie najneskôr 15 kalendárnych dní pred zavedením opatrenia, aby bolo možné včas informovať žiadateľov a aby sa ostatné členské štáty mohli pripraviť na technickej úrovni.
- Odsek 5 sa vypúšťa, pretože sa stal bezpredmetným.

Článok 23 – Rozhodnutie o žiadosti

- V odseku 1 sa stanovuje, že všeobecná lehota na rozhodnutie je najviac 10 dní. Priemerná lehota na rozhodnutie je podľa informácií zaznamenaných vo vízovom informačnom systéme 5 dní. Niektoré členské štáty využívajú krátku lehotu na rozhodnutie s úmyslom prilákať cestujúcich, pričom prílišné rozdiely medzi časmi spracovania vedú k súbežnému podávaniu žiadostí o vízum vo viacerých členských štátoch (tzv. visa shopping). Navrhované zvýšenie vízových poplatkov umožní členským štátom udržať alebo zvýšiť počty pracovníkov konzulárnych úradov, ktorí rozhodujú o žiadostiach, aby sa zabezpečilo rešpektovanie maximálnej lehoty pri prijímaní rozhodnutí o žiadostiach.
- Odsek 2 sa mení s cieľom umožniť predĺženie maximálnej lehoty na rozhodnutie o žiadostiach na 45 dní a posledná veta sa vypúšťa v dôsledku zrušenia ustanovenia, podľa ktorého mohol zastúpený členský štát vyžadovať, aby sa s ním konzultovali prípady riešené v zastúpení (článok 8 ods. 4)
- Odsek 3 sa vypúšťa, pretože lehota 60 kalendárnych dní na preskúmanie žiadosti o krátkodobé vízum je príliš dlhá.
- Do odseku 4 sa dopĺňa nové písmeno ba) s cieľom doplniť odkaz na letiskové tranzitné víza, ktorý chýba v súčasnom vízovom kódexe.
- Z odseku 4 sa vypúšťa písmeno d) v dôsledku vypustenia ustanovenia, ktoré umožňuje viesť konzultácie so zastúpenými členskými štátmi. Týmto sa vypúšťa požiadavka, aby sa niektoré prípady postupovali na vybavenie zastúpenému členskému štátu namiesto zastupujúceho členského štátu.

Článok 24 – Udeľovanie jednotného víza

- V ods. 1 druhom pododseku prvej vete sa vypúšťa odkaz na víza na „dva vstupy“, keďže je zbytočný – je zahrnutý v slove „viac“ a mohol by obmedziť udeľovanie víz na viac vstupov.
- Tretí pododsek sa vypúšťa v dôsledku vypustenia odkazu na „tranzit“ v článku 1 ods. 1.
- Formulácia ods. 1 štvrtého pododseku sa objasňuje vypustením slova „dodatočnú“, ktorý vedie k nedorozumeniam, pokiaľ ide o vypočítanie platnosti cestovného zdravotného poistenia.
- V preformulovanom odseku 2 sa stanovujú všeobecné pravidlá pre postupné udeľovanie víz na viac vstupov s dlhou platnosťou, t. j. „kaskádový systém“. Takéto harmonizované pravidlá zabránia súbežnému podávaniu žiadostí o vízum vo viacerých členských štátoch (tzv. visa shopping) a podvodnému konaniu, keď sa žiadatelia usilujú zatajiť skutočný cieľový členský štát, aby mohli podať žiadosť o vízum na konzulárnom úrade, ktorý sa považuje za úrad udeľujúci víza s najdlhšou platnosťou.
- Dopĺňa sa nový odsek 2a s cieľom umožniť odchýlenie sa od odseku 2 v prípade, ak existujú odôvodnené pochybnosti, či bude žiadateľ schopný splniť podmienky vstupu počas celej doby platnosti víza.
- Dopĺňa sa nový odsek 2b s cieľom umožniť miestnu úpravu „kaskádového systému“, aby sa zohľadnili miestne okolnosti a migračné a bezpečnostné riziká.
- Dopĺňa sa nový odsek 2c s cieľom zahrnúť ďalšie prípady žiadateľov o vízum oprávnených na udelenie víza na viac vstupov s dlhou platnosťou.
- V novom odseku 2d sa odkazuje na postupy prijímania takýchto miestnych „kaskádových systémov“. Uvádza sa v ňom potreba zohľadniť pri posudzovaní prispôsobenia miestneho systému migračné a bezpečnostné riziká a spoluprácu príslušnej tretej krajiny pri readmisii neregulárnych migrantov.

Článok 25a – Spolupráca a readmisia

- Odsek 1: všeobecné ustanovenia o obmedzenom počte sprievodných dokladov, vízový poplatok stanovený v článku 16 ods. 1, oslobodenie od poplatku pre držiteľov diplomatických pasov, 10-dňová lehota na spracovanie a udeľovanie víz na viac vstupov sa nebudú uplatňovať na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré nespolupracujú pri readmisii, na základe objektívnych a relevantných kritérií. Presné uplatňovanie reštriktívnych opatrení sa stanoví vo vykonávacom akte, na ktorý sa odkazuje v odseku 5.
- Odsek 2: Komisia bude pravidelne posudzovať spoluprácu tretích krajín pri readmisii, pričom zohľadní viaceré ukazovatele.
- Odsek 3: Členské štáty môžu oznámiť vážne a pretrvávajúce praktické problémy v oblasti readmisie s danou treťou krajinou na základe tých istých ukazovateľov stanovených v odseku 2.
- Odsek 4: Komisia posúdi oznámenia členských štátov do jedného mesiaca.
- Odsek 5: na základe analýzy oznámení členských štátov Komisia v prípade, že považuje za potrebné vykonať opatrenia, prijme vykonávacie nariadenie, ktorým sa dočasne pozastaví uplatňovanie/začne sa uplatňovanie príslušných opatrení (pozri odsek 1) v prípade všetkých štátnych príslušníkov alebo kategórií štátnych príslušníkov predmetnej tretej krajiny.

- Odsek 6: Komisia bude kontinuálne posudzovať účinnosť spolupráce tretích krajín pri readmisii s cieľom upraviť alebo zrušiť uplatňovanie reštriktívnych opatrení.
- Odsek 7: najneskôr do šiestich mesiacov od nadobudnutia účinnosti vykonávacieho aktu Komisia podá správu Európskemu parlamentu a Rade o dosiahnutom pokroku v spolupráci pri readmisii.

Článok 27 – Vyplnenie vízovej nálepky

- Odsek 1 sa nahrádza a vypúšťa sa v ňom príloha VII o vyplňaní vízovej nálepky a splnomocňuje sa v ňom Komisia prijať podrobné pravidlá týkajúce sa vyplnenia vízovej nálepky prostredníctvom vykonávacieho aktu.
- Odsek 2 sa mení s cieľom posilniť ustanovenia týkajúce sa vnútroštátnych poznámok na vízovej nálepke.
- Odsek 4 sa mení s cieľom zabezpečiť, aby sa ručne udeľovali len víza na jeden vstup.

Článok 29 – Vlepenie vízovej nálepky

- Odsek 1 sa mení s cieľom zohľadniť vypustenie prílohy VIII.
- Vkladá sa odsek 1a s cieľom splnomocniť Komisiu na prijatie, prostredníctvom vykonávacieho aktu, praktických pokynov k vlepeniu vízovej nálepky.

Článok 31 – Informovanie ústredných orgánov iných členských štátov

- Odsek 2 sa mení s cieľom zaistiť včasné informovanie ostatných členských štátov v súlade so zmenami v článku 22 (predchádzajúce konzultácie).

Článok 32 – Zamietnutie udelenia víza

- Do ods. 1 písm. a) sa dopĺňa nový bod iia) s cieľom napraviť predchádzajúce opomenutie týkajúce sa letiskového tranzitu.
- Odsek 3 sa nahrádza s cieľom odkázať na potrebu členských štátov poskytovať podrobné informácie o odvolacích konaniach a na potrebu, aby tieto konania zaručovali účinné súdne odvolania (pozri rozhodnutie Súdneho dvora vo veci C-403/16).
- Odsek 4 sa vypúšťa v dôsledku vypustenia ustanovenia, ktorým sa vyžadovalo, aby sa niektoré prípady postupovali na vybavenie zastúpenému členskému štátu namiesto zastupujúceho členského štátu.

Článok 36 – Víza udeľované na vonkajšej hranici námorníkom na ceste

- Odsek 2 sa vypúšťa.
- Odsek 3 sa vkladá s cieľom splnomocniť Komisiu na prijatie praktických pokynov k udeľovaniu víz námorníkom na hranici.

Článok 36a – Víza, o ktorých udelenie sa žiada na vonkajšej hranici v rámci osobitného režimu

- Na účely podpory krátkodobého turizmu (najviac sedem dní) sa zavádza nové ustanovenie, ktoré sa odchyľuje od všeobecných pravidiel týkajúcich sa udeľovania víz na vonkajšej hranici. Členským štátom sa umožní udeľovať víza na vonkajšej hranici podľa osobitného režimu podliehajúceho prísnyim kritériám a na základe oznámenia a uverejnenia organizačných modalít tohto režimu. V podrobných ustanoveniach sú uvedené záruky s cieľom minimalizovať neregulárnu migráciu a bezpečnostné riziká, a to najmä obmedzením trvania takýchto režimov na štyri mesiace a obmedzením rozsahu ich pôsobnosti na štátnych príslušníkov krajiny, ktorá susedí s pozemným hraničným priechodom, alebo na štátnych príslušníkov krajiny, ktorá má priame trajektové spojenie s námorným hraničným priechodom. Osobitne kvalifikovaní zamestnanci musia vykonávať úplné preskúmanie súladu so všetkými podmienkami vstupu v príslušných štruktúrach. Vízum, ktoré sa na napokon udelí, bude platné v členskom štáte, ktorý vízum udelil, na jeden vstup a na pobyt nepresahujúci sedem dní. Tieto režimy sa môžu uplatňovať len na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré uzavreli dohodu o readmisii a v prípade ktorých sa neaktivoval mechanizmus uvedený v článku 25a.

Článok 37 – Organizácia vízových oddelení

- Odsek 3 sa mení s cieľom umožniť elektronické podávanie a skrátiť minimálne obdobie archivovania.

Článok 38 – Zdroje na skúmanie žiadostí a monitorovanie konzulárnych úradov

- Dopĺňa sa nový odsek 1a s cieľom zabezpečiť posilnenie integrity vykonávania vízového postupu a jeho vhodné monitorovanie.

Článok 40 – Konzulárna organizácia a spolupráca

- Dopĺňajú sa pružnejšie pravidlá, ktoré umožňujú členským štátom optimalizovať používanie ich zdrojov, zvýšiť konzulárne zastúpenie a rozvíjať spoluprácu.
- V odseku 1 sa druhá veta stala bezpredmetnou vzhľadom na to, že podávanie žiadostí na konzulárnych úradoch už nie je základnou zásadou, a preto sa vypúšťa.
- Ods. 2 písm. b) bol preformulovaný v dôsledku zrušenia pôvodného článku 41 a skutočnosti, že využívanie externých zdrojov sa už nepovažuje za „posledné riešenie“.

Článok 41 – Spolupráca členských štátov

- Tento článok sa vypúšťa, pretože možnosti, ktoré sa v ňom stanovovali, sa ukázali byť nerealizovateľné. V revidovanom článku 40 sa umožňuje členským štátom rozvíjať spoluprácu pružnejším spôsobom.

Článok 43 – Spolupráca s externými poskytovateľmi služieb

- Odsek 3 sa vypúšťa, pretože členské štáty zvyčajne uzatvárajú s externými poskytovateľmi služieb všeobecné zmluvy na centrálnej úrovni.
- Do ods. 6 písm. a) sa dopĺňa odkaz na povinné informácie, ktoré sa majú poskytovať žiadateľom.

- Ods. 6 písm. e) sa mení v dôsledku zmeny článkov 10 a 40.
- Odsek 7 sa mení s cieľom rozšíriť rozsah subjektov, ktoré sa môžu zúčastňovať na verejných výzvach na predkladanie ponúk.
- Odsek 9 sa mení s cieľom zohľadniť nové právne predpisy o ochrane údajov a zabezpečiť, aby orgány dohľadu nad ochranou údajov členských štátov monitorovali dodržiavanie pravidiel o ochrane údajov zo strany externých poskytovateľov služieb.
- Odsek 11 sa mení s cieľom zdôrazniť, že členské štáty si musia overiť, že externí poskytovatelia služieb poskytujú žiadateľom všetky informácie, ktoré sa vyžadujú v článku 41 ods. 1, a zdôrazniť povinnosť členských štátov monitorovať externých poskytovateľov služieb.
- Dopĺňa sa nový odsek 11a s cieľom vyžadovať, aby členské štáty podávali ročné správy Komisii o svojej spolupráci s externými poskytovateľmi služieb a o ich monitorovaní.

Článok 44 – Šifrovanie a bezpečný prenos údajov

- Odseky 1, 2 a 3 sa menia s cieľom zohľadniť vypustenie odkazu na zapojenie zastupovaného členského štátu z článku 8.

Článok 45 – Spolupráca členských štátov so sprostredkovateľskými subjektmi

- Odsek 1 sa mení v dôsledku vypustenia pôvodného článku 2 ods. 11, t. j. vymedzenia pojmu „sprostredkovateľský subjekt“.
- Odsek 3 sa mení, pretože sa v ňom opakuje všeobecné pravidlo stanovené v článku 21 ods. 3 písm. e) o overovaní skutočnosti, či má žiadateľ vhodné cestovné zdravotné poistenie.

Článok 47

- Odsek 1 písm. c) sa mení s cieľom zohľadniť vypustenie pôvodného článku 41.

Článok 48 – Miestna schengenská spolupráca

- Odsek 1 sa preformuloval s cieľom objasniť povinný charakter miestnej schengenskej spolupráce.
- Odsek 1a prvá veta a písm. a) a b) sa menia s cieľom stanoviť, že sa v rámci miestnej schengenskej spolupráce pripravia harmonizované zoznamy podpornej dokumentácie a miestne uplatňovanie kaskádového systému víz na viac vstupov.
- Odsek 2 sa vypúšťa a jeho obsah sa vkladá do odseku 1a.
- V odseku 3 sa mení písmeno a) s cieľom stanoviť štvrťročné zostavovanie štatistík o vízach na miestnej úrovni (namiesto mesačného zostavovania).
- Ods. 3 písm. b) sa mení s cieľom zdôrazniť, ktoré aspekty je potrebné prediskutovať (a posúdiť) v rámci miestnej schengenskej spolupráce.
- Odsek 6a sa mení s cieľom stanoviť, že na základe výročných správ vypracovaných v rôznych kontextoch miestnej schengenskej spolupráce Komisia vypracuje jednu výročnú správu, ktorá sa predloží Európskemu parlamentu a Rade.

- Článok 50 sa vypúšťa v dôsledku vypustenia príloh VII, VIII a IX. Zostávajúce prílohy sa zmenia na základe úplného legislatívneho postupu.

Články 50a a 50b – Vykonávanie delegovania právomocí a postup pre naliehavé prípady

- Tieto články sa dopĺňajú s cieľom zohľadniť ustanovenia článku 290 ZFEÚ.

Článok 51 – Pokyny na praktické uplatňovanie vízového kódexu

- Tento článok sa mení s cieľom zohľadniť ustanovenia článku 52 ods. 2.

Článok 52 – Postup výboru

- Tento článok sa nahrádza s cieľom zohľadniť ustanovenia, ktorými sa riadi vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie v súlade s nariadením (EÚ) č. 182/2011.

Článok 2 – Monitorovanie a hodnotenie

Ide o štandardné ustanovenia týkajúce sa monitorovania a hodnotenia právnych nástrojov.

Článok 3 – Nadobudnutie účinnosti

- Odseky 1, 2 a 4: ide o štandardné ustanovenia o nadobudnutí účinnosti a priamom uplatňovaní. Uplatňovanie nariadenia sa odkladá na [šesť mesiacov] od nadobudnutia účinnosti.

Prílohy

- Príloha I (formulár žiadosti) sa nahrádza, aby sa zjednodušil a objasnil jeho obsah.
- Príloha V (povolenia na pobyt udelené určitými tretími krajinami, ktorých držiteľia sú oslobodení od požiadavky mať letiskové tranzitné vízum) sa nahrádza aktualizovanými informáciami.
- Príloha VI (štandardný formulár na oznamovanie dôvodov zamietnutia, zrušenia alebo odvolania víza) s cieľom umožniť podrobnejšie informovanie o dôvodoch zamietnutia a postupoch odvolania sa proti rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti.
- Prílohy VII, VIII a IX sa vypúšťajú.

Príloha X (zoznam minimálnych požiadaviek, ktoré sa majú zahrnúť do legislatívneho nástroja týkajúceho sa spolupráce s externými poskytovateľmi služieb) sa nahrádza s cieľom doplniť viac podrobných informácií v súvislosti s určitými aspektmi, ktoré majú byť v legislatívnom nástroji zahrnuté.

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,**ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 810/2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (vízový kódex)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 77 ods. 2 písm. a),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹⁶,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) Spoločná politika Európskej únie v oblasti krátkodobých víz bola neoddeliteľnou súčasťou vytvárania priestoru bez vnútorných hraníc. Vízová politika by mala zostať kľúčovým nástrojom na uľahčenie cestovného ruchu a podnikania a zároveň by mala pomôcť čeliť bezpečnostným rizikám a riziku neregulárnej migrácie do Únie.
- (2) Únia by mala využiť svoju vízovú politiku pri spolupráci s tretími krajinami, ako aj zabezpečiť lepšiu rovnováhu medzi obavami v súvislosti s migráciou a bezpečnosťou, hospodárskymi otázkami a celkovými vonkajšími vzťahmi.
- (3) V nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009¹⁷ sa stanovujú postupy a podmienky vydávania víz na plánované pobyty na území členských štátov, ktorých dĺžka nepresahuje 90 dní v rámci akéhokoľvek 180-dňového obdobia.
- (4) Postup podávania žiadosti o vízum by mal byť pre žiadateľov čo najjednoduchší. Malo by byť jasné, ktorý členský štát je príslušný preskúmať žiadosť o vízum, najmä ak sa plánovaná návšteva týka viacerých členských štátov. Ak je to možné, členské štáty by mali umožňovať elektronické vyplňovanie a podávanie formulárov žiadostí. Pre jednotlivé fázy postupu by sa mali stanoviť lehoty, a to najmä preto, aby sa cestujúcim umožnilo plánovať vopred a vyhnúť sa obdobiam zvýšeného záujmu o víza na konzulátoch.
- (5) Bez toho, aby boli dotknuté povinnosti členských štátov podľa smernice 2004/38/ES¹⁸, a najmä jej článku 5 ods. 2, by členské štáty nemali byť povinné zachovať možnosť priameho prístupu na účely podávania žiadostí na konzulárnom úrade na miestach, kde bol zhromažďovaním žiadostí o víza v jeho mene poverený externý poskytovateľ služieb.

¹⁶ Ú. v. EÚ C , , s. .

¹⁷ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 243, 15.9.2009, s. 1).

¹⁸ Smernica Európskeho parlamentu a Rady č. 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov (Ú. v. EÚ L 229, 29.6.2004, s. 35).

- (6) Vízový poplatok by mal zabezpečiť dostatočné finančné zdroje na pokrytie výdavkov na spracovávanie žiadostí o víza vrátane vhodných štruktúr a dostatočného počtu zamestnancov na zabezpečenie kvality a integrity preskúmania žiadostí o víza. Výška vízového poplatku by sa mala revidovať každé dva roky na základe objektívnych kritérií.
- (7) S cieľom zaistiť, aby štátni príslušníci tretích krajín, ktorí podliehajú vízovej povinnosti, mohli podať žiadosť o vízum v krajine svojho bydliska aj vtedy, ak na účely zhromažďovania žiadostí nie je prítomný žiadny členský štát, malo by sa umožniť pôsobenie externých poskytovateľov služieb, ktorí by poskytovali potrebnú službu za poplatok presahujúci všeobecnú maximálnu úroveň.
- (8) Dohody o zastúpení by sa mali zjednodušiť, pričom je potrebné predchádzať prekážkam, ktoré bránia uzavretiu takýchto dohôd medzi členskými štátmi. Zastupujúci členský štát by mal byť zodpovedný za celý proces spracovania žiadostí o víza bez zapojenia zastupovaného členského štátu.
- (9) Aby sa znížilo administratívne zaťaženie konzulárnych úradov členských štátov a umožnilo sa bezproblémové cestovanie častým alebo pravidelným cestujúcim, mali by sa víza na viac vstupov s dlhou dobou platnosti vydávať na základe objektívne stanovených spoločných kritérií a nemali by byť obmedzené len na osobitné účely cesty alebo kategórie žiadateľov.
- (10) Vzhľadom na rozdiely miestnych podmienok, najmä pokiaľ ide o migračné a bezpečnostné riziká, ako aj vzťahy, ktoré Únia udržiava s konkrétnymi krajinami, by diplomatické misie a konzulárne úrady členských štátov v jednotlivých lokalitách mali posudzovať potrebu prispôsobenia všeobecných ustanovení na účely priaznivejšieho alebo prísnejšieho uplatňovania. V rámci priaznivejšieho prístupu pri vydávaní víz na viac vstupov s dlhou dobou platnosti by sa mala zohľadniť najmä existencia obchodných dohôd týkajúcich sa mobility podnikateľov a spolupráca tretích krajín v oblasti readmisie neregulárnych migrantov.
- (11) V prípade nedostatočnej spolupráce určitých tretích krajín, pokiaľ ide o readmisiu ich štátnych príslušníkov zadržaných v neregulárnej situácii, a neochoty týchto tretích krajín účinne spolupracovať počas procesu návratu, by sa malo pristúpiť k reštriktívnemu a dočasnému uplatňovaniu určitých ustanovení nariadenia (ES) č. 810/2009 na základe transparentného mechanizmu vychádzajúceho z objektívnych kritérií s cieľom zlepšiť spoluprácu danej tretej krajiny v oblasti readmisie neregulárnych migrantov.
- (12) Žiadatelia, ktorým bolo udelenie víza zamietnuté, by mali mať právo na odvolanie, ktoré by v určitej fáze konania zaručovalo účinný súdny opravný prostriedok. V oznámení o zamietnutí by mali byť uvedené podrobnejšie informácie o dôvodoch zamietnutia a postupoch pre odvolanie voči zamietavým rozhodnutiam.
- (13) Udeľovanie víz na vonkajšej hranici by malo byť naďalej výnimkou. Členské štáty by však na podporu krátkodobých turistických pobytov mali mať možnosť udeľovať víza na vonkajšej hranici na základe dočasných režimov, pre ktoré by sa mali oznamovať a uverejňovať organizačné opatrenia. Takéto režimy by mali mať obmedzený rozsah pôsobnosti a mali by byť v súlade so všeobecnými pravidlami pre spracúvanie žiadostí o víza. Platnosť udeleného víza by mala byť obmedzená na územie vydávajúceho členského štátu.
- (14) Pre harmonizované uplatňovanie spoločnej vízovej politiky a správne posúdenie migračného a bezpečnostného rizika je rozhodujúca miestna schengenská spolupráca.

Spoluprácu a výmenu medzi diplomatickými misiami a konzulárnymi úradmi členských štátov v jednotlivých lokalitách by mali koordinovať delegácie Únie. Mali by posúdiť operačné uplatňovanie osobitných ustanovení so zreteľom na miestne podmienky a migračné riziko.

- (15) Členské štáty by mali pozorne a pravidelne monitorovať činnosti externých poskytovateľov služieb, aby zabezpečili dodržiavanie právneho nástroja, ktorým sa upravujú úlohy zverené externým poskytovateľom služieb. Členské štáty by mali každý rok predložiť Komisii správu o spolupráci s externými poskytovateľmi služieb a ich monitorovaní. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby bol celý postup spracúvania žiadostí o víza a spolupráce s externými poskytovateľmi služieb monitorovaný vyslanými pracovníkmi.
- (16) Mali by sa stanoviť pružné pravidlá, ktoré by členským štátom umožnili optimalizovať spoločné využívanie zdrojov a rozšíriť konzulárne pokrytie. Spolupráca medzi členskými štátmi („schengenskými vízovými centrami“) by mohla mať akúkoľvek formu, ktorá je vhodná vzhľadom na miestne podmienky s cieľom rozšíriť geografické konzulárne pokrytie, znížiť náklady členských štátov, zviditeľniť Úniu a zlepšiť služby poskytované žiadateľom o vízum.
- (17) Systémy elektronického podávania žiadostí o vízum, ktoré vyvinuli členské štáty, prispievajú k uľahčeniu postupu podávania žiadosti pre žiadateľov i konzuláty. Malo by sa vyvinúť spoločné riešenie, ktoré umožní úplnú digitalizáciu, a to s plným využitím nedávneho pokroku dosiahnutého v právnej a technologickej oblasti.
- (18) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii (ZEÚ), Zmluve o založení Európskeho spoločenstva a Zmluve o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ), sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu. Vzhľadom na to, že toto nariadenie je založené na schengenskom *acquis* podľa ustanovení tretej časti hlavy IV Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, sa Dánsko v súlade s článkom 4 uvedeného protokolu rozhodne do šiestich mesiacov po rozhodnutí Rady o tomto nariadení, či ho bude transponovať do svojho vnútroštátneho práva.
- (19) Toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis*, na ktorom sa Spojené kráľovstvo nezúčastňuje v súlade s rozhodnutím Rady 2000/365/ES¹⁹. Spojené kráľovstvo sa preto nezúčastňuje na jeho prijatí, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.
- (20) Toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis*, na ktorom sa Írsko nezúčastňuje v súlade s rozhodnutím Rady 2002/192/ES²⁰. Írsko sa preto nezúčastňuje na prijatí nariadenia, nie je ním viazané, ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.
- (21) Pokiaľ ide o Island a Nórsko, toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórsym kráľovstvom o pridružení Islandskej republiky

¹⁹ Rozhodnutie Rady 2000/365/ES z 29. mája 2000, ktoré sa týka požiadavky Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 131, 1.6.2000, s. 43).

²⁰ Rozhodnutie Rady 2002/192/ES z 28. februára 2002 o požiadavke Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 64, 7.3.2002, s. 20).

a Nórskeho kráľovstva pri vykonávaní, uplatňovaní a rozvoji schengenského *acquis*²¹, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode B rozhodnutia Rady 1999/437/ES²².

- (22) Pokiaľ ide o Švajčiarsko, toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis*²³, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode B rozhodnutia 1999/437/ES v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2008/146/ES²⁴.
- (23) Pokiaľ ide o Lichtenštajnsko, toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Protokolu podpísaného medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o pristúpení Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis*, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode B rozhodnutia 1999/437/ES v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2011/350/ES²⁵, o uzavretí uvedeného protokolu.
- (24) Pokiaľ ide o Cyprus, toto nariadenie predstavuje akt, ktorý je založený na schengenskom *acquis* alebo s ním inak súvisí v zmysle článku 3 ods. 12 Aktu o pristúpení z roku 2003.
- (25) Pokiaľ ide o Bulharsko a Rumunsko, toto nariadenie predstavuje akt, ktorý je založený na schengenskom *acquis* alebo s ním inak súvisí v zmysle článku 4 ods. 12 Aktu o pristúpení z roku 2005.
- (26) Pokiaľ ide o Chorvátsko, toto nariadenie predstavuje akt, ktorý je založený na schengenskom *acquis* alebo s ním inak súvisí v zmysle článku 4 ods. 2 Aktu o pristúpení z roku 2011.
- (27) Nariadenie (ES) č. 810/2009 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Nariadenie (ES) č. 810/2009 sa mení takto:

1. V článku 1 sa odsek 1 nahrádza takto:

²¹ Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 36.

²² Rozhodnutie Rady zo 17. mája 1999 o určitých vykonávacích predpisoch k dohode uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskeho kráľovstvom o pridružení týchto dvoch štátov pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 31).

²³ Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 52.

²⁴ Rozhodnutie Rady 2008/146/ES z 28. januára 2008 o uzavretí v mene Európskeho spoločenstva Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis* (Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 1).

²⁵ Rozhodnutie Rady zo 7. marca 2011 o uzavretí, v mene Európskej únie, Protokolu medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o pristúpení Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou a pridružení Švajčiarskej konfederácie k implementácii, uplatňovaniu a rozvoju schengenského *acquis*, ktoré sa vzťahuje na zrušenie kontrol na vnútorných hraniciach a pohyb osôb (Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011, s. 19).

- „1. Týmto nariadením sa stanovujú podmienky a postupy udeľovania víz na plánované pobyty na území členských štátov, ktorých dĺžka nepresahuje 90 dní v rámci akéhokoľvek 180-dňového obdobia.“;
2. Článok 2 sa mení takto:
- a) V bode 2 sa písmeno a) nahrádza takto:
- „a) plánovaný pobyt na území členských štátov v trvaní nie viac ako 90 dní v rámci akéhokoľvek 180-dňového obdobia; alebo“;
- b) Bod 7 sa nahrádza takto:
- „7. „uznaný cestovný doklad“ je cestovný doklad, ktorý uznal jeden alebo viacero členských štátov na účely prekročenia vonkajších hraníc a vlepenia víza podľa rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 1105/2011/EÚ²⁶;
- c) Bod 11 sa vypúšťa;
- d) Dopĺňa sa tento nový bod:
- „12. „námorník“ je každá osoba, ktorá je zamestnaná, najatá alebo pracuje v akomkoľvek pracovnom zaradení na palube námornej lode alebo lode plaviacej sa v medzinárodných vnútrozemských vodách.“
3. V článku 3 ods. 5 sa písmená b) a c) nahrádzajú takto:
- „b) štátni príslušníci tretích krajín, ktorí sú držiteľmi platného povolenia na pobyt vydaného členským štátom, ktorý sa nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, alebo členským štátom, ktorý ešte v plnej miere neuplatňuje ustanovenia schengenského *acquis*, alebo štátni príslušníci tretích krajín, ktorí sú držiteľmi jedného z platných povolení na pobyt uvedených v prílohe V, ktoré vydala Andorra, Kanada, Japonsko, San Maríno alebo Spojené štáty americké a ktoré zaručujú ich bezpodmienečnú readmisiu, alebo ktorí sú držiteľmi povolenia na pobyt pre časti Holandského kráľovstva v Karibiku (Aruba, Curaçao, Svätý Martin, Bonaire, Svätý Eustach a Saba);
- c) štátni príslušníci tretích krajín, ktorí sú držiteľmi platného víza do členského štátu, ktorý sa nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, alebo členského štátu, ktorý ešte v plnej miere neuplatňuje ustanovenia schengenského *acquis*, alebo krajiny, ktorá je zmluvnou stranou Dohody o Európskom hospodárskom priestore, alebo Kanady, Japonska alebo Spojených štátov amerických alebo držiteľmi platného víza pre časti Holandského kráľovstva v Karibiku (Aruba, Curaçao, Svätý Martin, Bonaire, Svätý Eustach a Saba), pokiaľ cestujú do krajiny, ktorá vízum vydala, alebo akejkoľvek inej tretej krajiny, alebo ktorí sa po použití víza vracajú z krajiny, ktorá vízum vydala;“;
4. V článku 4 sa odsek 2 nahrádza takto:
- „2. Odchyľne od odseku 1 môžu orgány zodpovedné za kontroly osôb v súlade s článkami 35, 36 a 36a preskúmať žiadosti a rozhodnúť o nich na vonkajších hraniciach členských štátov.“;
5. V článku 5 ods. 1 sa písmeno b) nahrádza takto:

²⁶ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 1105/2011/EÚ z 25. októbra 2011 o zozname cestovných dokladov, ktoré oprávňujú držiteľa na prekročenie vonkajších hraníc a do ktorých možno vyznačiť vízum, a o vytvorení mechanizmu na vytváranie tohto zoznamu. Ú. v. EÚ L 287, 4.11.2011, s. 9.

„b) ak návšteva zahŕňa viac ako jednu destináciu alebo ak sa má počas obdobia dvoch mesiacov uskutočniť viacero samostatných návštev, ten členský štát, ktorého územie predstavuje hlavnú destináciu návštevy(návštev) vzhľadom na dĺžku pobytu počítanú v dňoch alebo“;

6. Článok 8 sa mení takto:

a) Odsek 2 sa vypúšťa;

b) Odseky 3 a 4 sa nahrádzajú takto:

„3. Ak je zastúpenie obmedzené len na zhromažďovanie žiadostí, zhromažďovanie spisov a údajov a ich prenos zastúpenému členskému štátu sa uskutočňujú v súlade s príslušnými predpismi o ochrane a bezpečnosti údajov.

4. Medzi zastupujúcim členským štátom a zastúpeným členským štátom sa uzavrie dvojstranná dohoda. V tejto dohode:

a) sa stanoví doba trvania takého zastúpenia v prípade, že je len dočasné, a postupy jeho ukončenia;

b) sa môže stanoviť poskytnutie priestorov, pracovníkov a platieb zo strany zastúpeného členského štátu, a to predovšetkým v prípade, keď zastúpený členský štát má v dotknutej tretej krajine konzulárny úrad;

c) Odseky 7 a 8 sa nahrádzajú takto:

„7. Zastúpený členský štát informuje Komisiu o dohodách o zastúpení alebo o ukončení takýchto dohôd najneskôr jeden mesiac pred nadobudnutím alebo ukončením ich platnosti, okrem prípadov zásahu vyššej moci.

8. Konzulárny úrad zastupujúceho členského štátu zároveň s informovaním uvedeným v odseku 7 informuje konzulárne úrady ostatných členských štátov a delegáciu Európskej únie v dotknutej jurisdikcii o dohodách o zastúpení alebo o ukončení takýchto dohôd.“

d) Dopĺňa sa tento nový odsek:

„10. V prípadoch dlhšie trvajúcich technických problémov spôsobených zásahom vyššej moci členský štát požiada o dočasné zastupovanie iným členským štátom v danom mieste pre všetky alebo niektoré kategórie žiadateľov o vízum.“;

7. Článok 9 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„Žiadosti sa môžu podávať najviac šesť mesiacov a v prípade námorníkov pri výkone ich povinností najviac deväť mesiacov pred začiatkom plánovanej návštevy a spravidla najneskôr 15 kalendárnych dní pred týmto začiatkom.“;

b) Odsek 4 sa nahrádza takto:

c) „4. Bez toho, aby bol dotknutý článok 13, žiadosť môže podať:

a) žiadateľ;

b) akreditovaný sprostredkovateľský subjekt uvedený v článku 45;

c) profesijné, kultúrne, športové alebo vzdelávacie združenie alebo inštitúcia v mene svojich členov.“;

d) Dopĺňa sa tento nový odsek:

- „5. Od žiadateľa sa nesmie vyžadovať, aby sa na účely podania žiadosti osobne dostavil na viac než jedno miesto.
8. Článok 10 sa mení takto:
- a) Odsek 1 sa nahrádza takto:
- „Žiadatelia podávajú žiadosť osobne, aby im mohli byť odobraté odtlačky prstov v súlade s článkom 13 ods. 2, 3 a ods. 7 písm. b).“;
- b) Odsek 2 sa vypúšťa;
9. Článok 11 sa mení takto:
- a) V odseku 1 sa prvá veta nahrádza takto:
- „1. Všetci žiadatelia predložia ručne alebo elektronicky vyplnený a ručne alebo elektronicky podpísaný formulár žiadosti uvedený v prílohe I.“;
- b) Vkladá sa tento nový odsek 1a:
- „1a. Obsah prípadnej elektronickej verzie formulára žiadosti je stanovený v prílohe I.“;
- c) Odsek 3 sa nahrádza takto:
- d) „3. Formulár je k dispozícii minimálne v týchto jazykoch:
- a) v úradnom jazyku alebo úradných jazykoch členského štátu, o ktorého vízum sa žiada a
- b) v úradnom jazyku alebo úradných jazykoch hostiteľskej krajiny.
- Okrem jazykov uvedených v písmene a) môže byť formulár k dispozícii aj v akomkoľvek inom úradnom jazyku či úradných jazykoch inštitúcií Európskej únie.“;
- e) Odsek 4 sa vypúšťa;
10. Článok 14 sa mení takto:
- a) Odseky 4 a 5 sa nahrádzajú takto:
- „4. Členské štáty môžu od žiadateľov vyžadovať, aby vyplnením formulára vypracovaného každým členským štátom poskytli dôkaz o finančnej podpore a súkromnom ubytovaní alebo o oboch. Vo formulári sú predovšetkým uvedené tieto údaje:
- a) či je jeho účelom preukázať finančnú podporu alebo súkromné ubytovanie;
- b) či je poskytovateľom finančnej podpory/pozývajúcou osobou jednotlivec, spoločnosť alebo organizácia;
- c) totožnosť a kontaktné údaje poskytovateľa finančnej podpory/pozývajúcej osoby;
- d) žiadateľ alebo žiadatelia;
- e) adresa ubytovania;
- f) dĺžka a účel pobytu;
- g) možné rodinné väzby s poskytovateľom finančnej podpory/pozývajúcou osobou.
- h) informácie požadované podľa článku 37 ods. 1 nariadenia (ES) č. 767/2008.

Formulár sa okrem úradného jazyka alebo úradných jazykov členského štátu vypracuje aspoň v jednom ďalšom úradnom jazyku inštitúcií Únie. Vzor formulára sa zašle Komisii.

5. Konzulárne úrady členských štátov v rámci miestnej schengenskej spolupráce podľa článku 48 posúdia uplatňovanie podmienok stanovených v odseku 1 s cieľom zohľadniť miestne pomery a migračné a bezpečnostné riziká.“;

b) Vkladá sa tento nový odsek 5a:

„5 a. Ak je to potrebné na účely zohľadnenia miestnych pomerov, ako je uvedené v článku 48, Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov prijme harmonizovaný zoznam sprievodných dokladov, ktoré sa majú používať v rámci jednotlivých jurisdikcií. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 52 ods. 2.“;

11. Článok 15 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Žiadatelia o jednotné vízum na jeden vstup preukážu, že majú primerané a platné cestovné zdravotné poistenie, ktoré pokryje všetky výdavky, ktoré by počas ich plánovaného pobytu na území členských štátov mohli vzniknúť v súvislosti s repatriáciou zo zdravotných dôvodov, z dôvodov naliehavého lekárskeho ošetrovania a naliehavej nemocničnej liečby alebo úmrtia.“;

b) V odseku 2 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„2. Žiadatelia o jednotné vízum na viac vstupov, preukážu, že majú primerané a platné cestovné zdravotné poistenie na dobu prvej zamýšľanej návštevy.“;

12. Článok 16 sa mení takto:

a) Odseky 1 a 2 sa nahrádzajú takto:

„1. Žiadatelia zaplatia vízový poplatok vo výške 80 EUR.

2. Deti vo veku od šiestich rokov až do dovŕšenia 12 rokov zaplatia vízový poplatok vo výške 40 EUR.

b) Vkladá sa tento nový odsek 2a:

„2a. Ak tak Komisia rozhodne v súlade s článkom 25a ods. 5, uplatní sa vízový poplatok vo výške 160 EUR.“;

c) Odsek 3 sa vypúšťa;

d) V odseku 4 sa písmeno c) nahrádza takto:

„c) výskumní pracovníci z tretích krajín, ako sú vymedzení v smernici Rady 2005/71/ES²⁷, ktorí cestujú na účely uskutočňovania vedeckého výskumu alebo účasti na vedeckom seminári alebo vedeckej konferencii;“;

d) V odseku 5 sa druhý pododsek vypúšťa;

e) Vkladá sa tento nový odsek:

„8a. Komisia každé dva roky posúdi, či je potrebné revidovať výšku vízových poplatkov uvedenú v článku 16 ods. 1, 2 a 2a, pričom zohľadní objektívne kritériá,

²⁷

Smernica Rady 2005/71/ES z 12. októbra 2005 o osobitnom postupe prijímania štátnych príslušníkov tretích krajín na účely vedeckého výskumu (Ú. v. EÚ L 289, 3.11.2005, s. 15).

ako napríklad všeobecnú mieru inflácie v EÚ, ktorú uverejňuje Eurostat, a vážený priemer platov štátnych úradníkov členských štátov a v prípade potreby upraví výšku vízových poplatkov prostredníctvom delegovaných aktov.“

13. Článok 17 sa mení takto:

a) V odseku 1 sa prvá veta nahrádza takto:

„Externý poskytovateľ služieb uvedený v článku 43 môže vyberať poplatok za služby.“;

b) Odsek 3 sa vypúšťa;

c) Vkladá sa tento nový odsek 4a:

„4a. Odchyľne od odseku 4 nesmie v tretích krajinách, ktorých štátni príslušníci podliehajú vízovej povinnosti a v ktorých nemá žiadny členský štát konzulárny úrad na účely zhromažďovania žiadostí o víza, poplatok za služby presiahnuť výšku vízového poplatku.“;

d) Odsek 5 sa vypúšťa;

14. Článok 21 sa mení takto:

a) V odseku 3 sa písmeno e) nahrádza takto:

„e) prípadne či má žiadateľ primerané a platné cestovné zdravotné poistenie pokrývajúce dobu plánovaného pobytu alebo, v prípade jednotného víza na viac vstupov, dobu prvej plánovanej návštevy.“;

b) Odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Konzulárny úrad v prípade potreby overí dĺžku predchádzajúcich a plánovaných pobytov, aby sa uistil, že žiadateľ neprekročí maximálnu dĺžku povoleného pobytu na území členských štátov, bez ohľadu na možné pobyty oprávnené na základe národných víz na dlhodobý pobyt alebo povolenia na pobyt.“;

c) Odsek 8 sa nahrádza takto:

„8. Počas skúmania žiadosti môžu konzulárne úrady v odôvodnených prípadoch uskutočniť pohovor so žiadateľom a vyžiadať si dodatočné doklady.“;

15. Článok 22 sa mení takto:

a) Odseky 2 a 3 sa nahrádzajú takto:

„2. Konzultované ústredné orgány poskytnú odpoveď s konečnou platnosťou čo najskôr, avšak najneskôr do siedmich kalendárnych dní od konzultácie. Ak odpoveď v uvedenej lehote neposkytnú, znamená to, že nemajú žiadne dôvody namietat' proti udeleniu víza.

3. Členské štáty oznámia Komisii zavedenie alebo zrušenie požiadavky na predchádzajúcu konzultáciu spravidla najneskôr 15 kalendárnych dní pred nadobudnutím jej účinnosti. Táto informácia sa poskytne aj v rámci miestnej schengenskej spolupráce v dotknutej jurisdikcii.“;

b) Odsek 5 sa vypúšťa;

16. Článok 23 sa mení takto:

a) Odseky 1 a 2 sa nahrádzajú takto:

„1. O žiadosti prípustnej podľa článku 19 sa rozhodne do 10 kalendárnych dní odo dňa jej podania.

Túto lehotu možno v jednotlivých prípadoch predĺžiť najviac na 45 kalendárnych dní, najmä ak je potrebné ďalšie preskúmanie žiadosti.“;

b) Odsek 3 sa vypúšťa;

c) Odsek 4 sa mení takto:

– i) Dopĺňa sa tento nový bod ba):

„ba) udelení letiskového tranzitného víza podľa článku 26 alebo“;

– ii) Písmeno d) sa vypúšťa;

17. Článok 24 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa mení takto:

– i) V druhom pododseku sa prvá veta nahrádza takto:

„Vízum sa môže udeliť na jeden alebo viac vstupov.“

– ii) Tretí pododsek sa vypúšťa;

– iii) Štvrtý pododsek sa nahrádza takto:

„Bez toho, aby bol dotknutý článok 12 písm. a), doba platnosti víza na jeden vstup zahŕňa „tolerančnú dobu“ 15 kalendárnych dní.“;

b) Odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Okrem prípadov, keď by platnosť víza presiahla dobu platnosti cestovného dokladu, sa víza na viac vstupov s dlhou platnosťou vydávajú na tieto doby platnosti:

a) na dobu platnosti jeden rok za predpokladu, že žiadateľ počas predchádzajúcich dvoch rokov získal a v súlade s právom využil tri víza;

b) na dobu platnosti dva roky za predpokladu, že žiadateľ získal a v súlade s právom využil predchádzajúce vízum na viac vstupov platné jeden rok;

c) na dobu platnosti päť rokov za predpokladu, že žiadateľ získal a v súlade s právom využil predchádzajúce vízum na viac vstupov platné dva roky.“;

c) Vkladajú sa tieto nové odseky:

„2a. Odchylne od odseku 2 možno dobu platnosti udeleného víza v individuálnych prípadoch skrátiť, ak existujú odôvodnené pochybnosti, či podmienky vstupu budú splnené počas celej doby.

2b. Odchylne od odseku 2 konzuláty členských štátov v rámci miestnej schengenskej spolupráce podľa článku 48 posúdia, či je vzhľadom na prijatie priaznivejších alebo prísnejších pravidiel v súlade s odsekom 2d potrebné prispôbiť pravidlá vydávania víz na viac vstupov uvedené v odseku 2 tak, aby zohľadňovali miestne okolnosti a migračné a bezpečnostné riziko.

2c. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 2, možno vízum na viac vstupov platné maximálne päť rokov udeliť žiadateľom, ktorí preukážu potrebu alebo odôvodnia svoj zámer častého a/alebo pravidelného cestovania, za predpokladu, že preukážu svoju bezúhonnosť a spoľahlivosť, najmä využitie predchádzajúcich víz v súlade s právom, svoju ekonomickú situáciu v krajine pôvodu a skutočný úmysel opustiť územie členských štátov pred skončením platnosti víza, o ktoré žiadali.

2d. Ak je to potrebné, Komisia na základe posúdenia uvedeného v odseku 2b prostredníctvom vykonávacích aktov prijme pravidlá týkajúce sa podmienok udeľovania víz na viac vstupov stanovených v odseku 2, ktoré sa budú uplatňovať v rámci každej jurisdikcie, s cieľom zohľadniť miestne pomery, migračné a bezpečnostné riziká, spoluprácu s danou treťou krajinou v oblasti readmisie neregulárnych migrantov na základe ukazovateľov stanovených v článku 25a ods. 2 a jej celkový vzťah s Úniou. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 52 ods. 2.“;

18. Vkladá sa tento nový článok:

„Článok 25a

Spolupráca v oblasti readmisie

1. Článok 14 ods. 6, článok 16 ods. 1, článok 16 ods. 5 písm. b), článok 23 ods. 1 a článok 24 ods. 2 sa nevzťahujú na žiadateľov ani kategórie žiadateľov, ktorí sú štátnymi príslušníkmi tretej krajiny, ktorá sa na základe relevantných a objektívnych údajov považuje podľa tohto článku za krajinu nespolupracujúcu dostatočne s členskými štátmi v oblasti readmisie neregulárnych migrantov. Tento článok sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté právomoci prenesené na Komisiu na základe článku 24 ods. 2d.

2. Komisia pravidelne posudzuje spoluprácu tretích krajín v oblasti readmisie, pričom berie do úvahy predovšetkým tieto ukazovatele:

a) počet rozhodnutí o návrate vydaných osobám z danej tretej krajiny, ktoré sa neoprávnene zdržiavajú na území členských štátov;

b) počet skutočných návratov osôb, ktorým boli vydané rozhodnutia o návrate, ako percento z počtu rozhodnutí o návrate vydaných občanom danej tretej krajiny, prípadne vrátane, na základe readmisných dohôd s Úniou alebo dvojstranných readmisných dohôd, počtu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí prechádzali cez jej územie;

c) počet žiadostí o readmisiu akceptovaných treťou krajinou ako percento z počtu takýchto žiadostí, ktoré jej boli predložené.

3. Členský štát môže Komisii na základe rovnakých ukazovateľov ako sú tie, ktoré sú uvedené v odseku 2 oznámiť, že čelí podstatným a pretrvávajúcim praktickým problémom pri spolupráci s treťou krajinou v oblasti readmisie neregulárnych migrantov.

4. Komisia preskúma každé oznámenie podľa odseku 3 v lehote jedného mesiaca.

5. Ak na základe analýzy uvedenej v odsekoch 2 a 4 Komisia rozhodne, že niektorá krajina spolupracuje nedostatočne a že je preto potrebné prijať opatrenia, môže s prihliadnutím na celkové vzťahy Únie s danou treťou krajinou prijať vykonávací akt v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 52 ods. 2, ktorým sa:

a) dočasne pozastaví uplatňovanie článku 14 ods. 6, článku 16 ods. 5 písm. b), článku 23 ods. 1 alebo článku 24 ods. 2 alebo niektorých či všetkých týchto ustanovení na všetkých štátnych príslušníkoch dotknutej tretej krajiny alebo na určité kategórie týchto štátnych príslušníkov alebo

- b) uplatní vízový poplatok stanovený v článku 16 ods. 2a na všech státních příslušnících dotknuté třetí krajiny nebo na určité kategorie těchto státních příslušníků.
6. Komisia nepretržite na základe ukazovateľov stanovených v odseku 2 posudzuje, či možno konštatovať výrazné zlepšenie spolupráce danej tretej krajiny v oblasti readmisie neregulárnych migrantov, a môže s prihliadnutím na celkové vzťahy Únie s dotknutou treťou krajinou rozhodnúť o zrušení alebo zmene vykonávacieho aktu uvedeného v odseku 5.
7. Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o pokroku dosiahnutom v prípade spolupráce danej tretej krajiny v oblasti readmisie, a to najneskôr šesť mesiacov po nadobudnutí účinnosti vykonávacieho aktu uvedeného v odseku 5.“;
19. Článok 27 sa mení takto:
- a) Odseky 1 a 2 sa nahrádzajú takto:
- „1. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov prijme podrobné pravidlá týkajúce sa vyplňania vízovej nálepky. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 52 ods. 2.
2. Členské štáty môžu do vízovej nálepky v časti „Poznámky“ vpisovať vnútroštátne záznamy. V týchto záznamoch sa neopakujú povinné údaje stanovené v súlade s postupom uvedeným v odseku 1 ani sa v nich neuvádza osobitný účel cesty.“;
- b) Odsek 4 sa nahrádza takto:
- „4. Vízová nálepka pre vízum na jeden vstup sa môže vyplniť rukou len v prípade technických problémov spôsobených zásahom vyššej moci. Vo vízovej nálepke vyplnenej rukou sa nesmú robiť žiadne zmeny.“;
20. Článok 29 sa mení takto:
- a) Odsek 1 sa nahrádza takto:
- „1. Vytlačená vízová nálepka sa vlepí do cestovného dokladu.“
- b) Vkladá sa tento nový odsek:
- „1a. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov prijme podrobné pravidlá týkajúce sa vlepovania vízovej nálepky. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 52 ods. 2.“;
21. Článok 31 sa mení takto:
- a) Odsek 2 sa nahrádza takto:
- „2. Členské štáty oznámia Komisii zavedenie alebo zrušenie požiadavky poskytnutia takýchto informácií najneskôr 15 kalendárnych dní pred nadobudnutím jej účinnosti. Tieto informácie sa poskytnú aj v rámci miestnej schengenskej spolupráce v dotknutej jurisdikcii.“;
- b) Odsek 4 sa vypúšťa;
22. Článok 32 sa mení takto:
- a) Do odseku 1 písm. a) sa vkladá tento bod iia):
- „iia) neodôvodní účel a podmienky zamýšľaného letiskového tranzitu;“;

b) Odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Žiadatelia, ktorým bolo udelenie víza zamietnuté, majú právo na odvolanie, ktoré v určitej fáze konania zaručuje účinný súdny opravný prostriedok. Odvolanie sa podáva proti členskému štátu, ktorý prijal konečné rozhodnutie o žiadosti, a v súlade s vnútroštátnym právom tohto členského štátu. Členské štáty poskytnú žiadateľom podrobné informácie týkajúce sa postupu, ktorý sa má dodržiavať v prípade odvolania, ako sa uvádza v prílohe VI.“;

c) Odsek 4 sa vypúšťa;

23. Článok 36 sa mení takto:

a) Odsek 2 sa vypúšťa;

b) Vkladá sa tento nový odsek:

„2a. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov prijme operačné pokyny týkajúce sa udeľovania víz námorníkom na hranici. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 52 ods. 2.“;

24. Vkladá sa tento nový článok:

„Článok 36a

Víza, o udelenie ktorých sa žiada na vonkajšej hranici v rámci osobitného režimu

1. S cieľom podporiť cestovný ruch v oblasti krátkodobých pobytov a s výhradou splnenia podmienok stanovených v tomto článku môže členský štát rozhodnúť, že osobám spĺňajúcim podmienky vstupu stanovené v článku 6 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) 2016/399²⁸ dočasne umožní podávať žiadosti o víza na konkrétnych hraničných priechodoch na pozemných alebo morských hraniciach.

2. Trvanie režimu je obmedzené na štyri mesiace v rámci každého kalendárneho roku, pričom kategórie príjemcov sú jasne vymedzené a nezahŕňajú štátnych príslušníkov tretích krajín patriacich do kategórie osôb, pri ktorých sa vyžaduje predchádzajúca konzultácia podľa článku 22, a osoby, ktoré nemajú pobyt v krajine susediacej s hraničným priechodom na pozemných hraniciach alebo v krajine s priamym trajektovým spojením na hraničný priechod na morských hraniciach. Tieto režimy sa vzťahujú iba na štátnych príslušníkov tretích krajín, s ktorými boli uzatvorené readmisné dohody a vo vzťahu ku ktorým Komisia neprijala rozhodnutie v súlade s článkom 25a ods. 5.

3. Dotknutý členský štát vytvorí vhodné štruktúry a zabezpečí personál osobitne vyškolený na spracovávanie žiadostí o víza a na vykonávanie všetkých overovaní a hodnotení rizika uvedených v článku 21.

4. Vízum vydané v rámci osobitného režimu umožňuje len jeden vstup, je platné len pre územie vydávajúceho členského štátu a povoľuje pobyt v dĺžke najviac sedem kalendárnych dní. Do doby platnosti víza nie je zahrnutá žiadna „tolerančná doba“.

²⁸

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/399 z 9. marca 2016, ktorým sa ustanovuje kódex Únie o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc) (Ú. v. EÚ L 77, 23.3.2016, s. 1).

5. V prípade, že sa na vonkajšej hranici zamietne udelenie víza podľa osobitného režimu, členský štát nemôže dotknutému dopravcovi uložiť povinnosti stanovené v článku 26 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda.

6. Členské štáty oznámia Komisii všetky režimy najneskôr šesť mesiacov pred začatím ich vykonávania. V oznámení sa uvedú kategórie príjemcov, geografická pôsobnosť, organizačné opatrenia týkajúce sa režimu a opatrenia plánované na zabezpečenie dodržiavania podmienok stanovených v tomto článku.

Komisia toto oznámenie uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

7. V lehote troch mesiacov od ukončenia režimu dotknutý členský štát predloží Komisii podrobnú správu o jeho vykonávaní. Táto správa obsahuje informácie o počte podaných žiadostí o víza, udelených a zamietnutých víz (vrátane informácií o štátnej príslušnosti dotknutých osôb), dĺžke pobytu a miere odchodov (vrátane štátnej príslušnosti osôb, ktoré neopustili územia členského štátu po skončení platnosti víza).“;

25. V článku 37 sa odsek 3 nahrádza takto:

„3. Konzulárne úrady členských štátov vedú archív žiadostí v papierovej alebo elektronickej forme. Každý jednotlivý spis obsahuje relevantné informácie umožňujúce v prípade potreby zrekonštruovať okolnosti prijatia rozhodnutia o žiadosti.

Jednotlivé spisy žiadostí sa uchovávajú najmenej jeden rok odo dňa prijatia rozhodnutia o žiadosti, ako sa uvádza v článku 23 ods. 1 alebo, v prípade odvolania, do ukončenia odvolacieho konania.“;

26. Do článku 38 vkladá sa tento nový odsek:

„1a. S cieľom zabezpečiť integritu všetkých fáz postupu členské štáty zaistia, aby bol celý postup vrátane spolupráce s externými poskytovateľmi služieb monitorovaný prostredníctvom vyslaných pracovníkov.“ ;

27. Článok 40 sa nahrádza takto:

„Článok 40

Organizácia a spolupráca konzulárnych úradov

1. Každý členský štát je zodpovedný za organizovanie postupov týkajúcich sa žiadostí.

2. Členské štáty:

a) vybavujú, na účely zbierania biometrických identifikátorov na hraniciach v súlade s článkom 42, svoje konzulárne úrady a orgány zodpovedné za udeľovanie víz, ako aj úrady svojich honorárnych konzulov, ak ich využívajú, materiálom potrebným na zbieranie biometrických identifikátorov;

b) spolupracujú s jedným alebo viacerými členskými štátmi v rámci dohôd o zastúpení alebo akejkoľvek inej formy konzulárnej spolupráce.

3. Členský štát môže takisto spolupracovať s externým poskytovateľom služieb v súlade s článkom 43.

4. Členské štáty oznámia Komisii organizáciu a spoluprácu konzulárnych úradov pre každé miesto, kde sa konzulárne úrady nachádzajú.

5. V prípade ukončenia spolupráce s inými členskými štátmi členské štáty zabezpečia, aby sa v plnej miere pokračovalo v poskytovaní služieb.“;
28. Článok 41 sa vypúšťa;
29. Článok 43 sa mení takto:
- a) Odsek 3 sa vypúšťa;
 - b) Odsek 6 sa mení takto:
 - i) Písm. a) sa nahrádza takto:
„a) poskytovať všeobecné informácie o vízových požiadavkách v súlade s článkom 47 ods. 1 písm. a) až c) a o formulároch žiadosti.“;
 - ii) Písm. e) sa nahrádza takto:
„e) riadiť udeľovanie termínov žiadateľovi na konzulárnom úrade alebo prípadne u externého poskytovateľa služieb.“;
 - c) Odsek 7 sa nahrádza takto:
„7. Pri výbere externého poskytovateľa služieb dotknutý členský štát posúdi spoľahlivosť a platobnú schopnosť danej organizácie alebo spoločnosti a zabezpečí, aby nedochádzalo ku konfliktu záujmov. Preskúmanie podľa potreby zahŕňa aj potrebné licencie, výpis z obchodného registra, stanovy a bankové zmluvy.“;
 - d) Odsek 9 sa nahrádza takto:
„9. Členské štáty zodpovedajú za dodržiavanie pravidiel o ochrane osobných údajov a zabezpečia, aby bol externý poskytovateľ služieb monitorovaný zo strany dozorných orgánov pre ochranu údajov podľa článku 51 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2016/679.“;
 - e) Odsek 11 sa mení takto:
 - i) „a) všeobecných informácií o kritériách, podmienkach a postupoch spojených s predkladaním žiadosti o vízum, ako sa uvádza v článku 47 ods. 1 písm. a), b) a c), a o obsahu formulárov žiadostí, ktoré žiadateľom poskytuje externý poskytovateľ služieb.“;
 - ii) Druhý pododsek sa nahrádza takto:
„Na tento účel konzulárne úrady dotknutých členských štátov pravidelne a minimálne každých šesť mesiacov vykonávajú kontroly na mieste v priestoroch externého poskytovateľa služieb. Členské štáty sa môžu dohodnúť na zdieľaní záťaže tohto pravidelného monitorovania.“;
 - f) Vkladá sa tento nový odsek:
„11a. Členské štáty do 1. januára každého roku predložia Komisii správu o svojej spolupráci s externými poskytovateľmi služieb na celom svete a o ich monitorovaní (ako sa uvádza v prílohe X bode C).“;
30. Článok 44 sa nahrádza takto:

„Článok 44

Šifrovanie a bezpečný prenos údajov

1. V prípade spolupráce medzi členskými štátmi a spolupráce s externým poskytovateľom služieb a využitia honorárnych konzulov dotknuté členské štáty zabezpečia, aby boli údaje prenášané elektronicky alebo fyzicky na elektronickom pamäťovom médiu plne zašifrované.

2. V tretích krajinách, ktoré zakazujú šifrovanie údajov, ktoré sa majú elektronicky prenášať, dotknuté členské štáty nedovolia elektronický prenos údajov.

V takýchto prípadoch dotknuté členské štáty zabezpečia, aby elektronické údaje boli prenášané konzulárnym úradníkom členského štátu fyzicky v plne zašifrovanej forme na elektronickom pamäťovom médiu alebo, ak by si takýto prenos vyžadoval neprimerané alebo neopodstatnené opatrenia, iným bezpečným a spoľahlivým spôsobom, napríklad využitím uznávaných subjektov, ktoré majú skúsenosti s prenosom citlivých dokumentov a údajov v dotknutej tretej krajine.

3. Vo všetkých prípadoch sa úroveň bezpečnosti prenosu prispôsobí stupňu citlivosti údajov.“;

31. Článok 45 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Členské štáty môžu akceptovať podávanie žiadostí, ale nie zbieranie biometrických identifikátorov zo strany súkromnej agentúry, ktorá poskytuje služby administratívneho charakteru, dopravnej spoločnosti alebo cestovnej kancelárie, ako je cestovná agentúra alebo maloobchodník (sprostredkovateľské subjekty).“

b) Odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Činnosť akreditovaných sprostredkovateľských subjektov sa pravidelne monitoruje vykonávaním kontrol na mieste, ktoré zahŕňajú osobné alebo telefonické pohovory so žiadateľmi, overovanie ciest a ubytovania a všade tam, kde sa to považuje za potrebné, aj overovanie dokladov, ktoré sa týkajú návratu skupiny.“;

32. V článku 47 ods. 1 sa písmeno c) nahrádza takto:

„c) mieste, kde je možné žiadosť podať (príslušný konzulárny úrad alebo externý poskytovateľ služieb);“

33. Článok 48 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Konzulárne úrady členských štátov a delegácie Únie v rámci každej jurisdikcie spolupracujú, aby sa zabezpečilo harmonizované uplatňovanie spoločnej vízovej politiky pri zohľadnení miestnych pomerov.

Na tento účel Komisia v súlade s článkom 5 ods. 3 rozhodnutia Rady 2010/427²⁹ vydá delegáciám Únie pokyny, aby vykonávali príslušné koordinačné úlohy stanovené v tomto článku.“;

b) Vkladá sa tento nový odsek:

„1a. Členské štáty a Komisia spolupracujú, a to najmä s cieľom:

a) vypracovať harmonizovaný zoznam sprievodných dokladov, ktoré majú žiadatelia predložiť, a to pri zohľadnení článku 14;

²⁹

Rozhodnutie Rady 2010/427/EÚ z 26. júla 2010 o organizácii a fungovaní Európskej služby pre vonkajšiu činnosť (Ú. v. EÚ L 201, 3.8.2010, s. 30).

- b) pripraviť miestne vykonávanie článku 24 ods. 2 týkajúceho sa vydávania víz na viac vstupov;
- c) zabezpečiť spoločný preklad formulára žiadosti, ak je to relevantné;
- d) vypracovať zoznam cestovných dokladov vydaných hostiteľskou krajinou a pravidelne ho aktualizovať;
- e) vypracovať spoločný informačný dokument;
- f) monitorovať, ak je to relevantné, uplatňovanie výnimiek stanovených v článku 25a ods. 5 a 6.“;

- c) Odsek 2 sa vypúšťa;
- d) Odsek 3 sa nahrádza takto:
- e) „3. Členské štáty si v rámci miestnej schengenskej spolupráce vymieňajú tieto informácie:

a) štvrťročné štatistické údaje o jednotných vízach, vízach s obmedzenou územnou platnosťou a letiskových tranzitných vízach, o ktoré bolo požiadané, ktoré boli vydané a ktoré boli zamietnuté;

b) informácie týkajúce sa posúdenia migračného a/alebo bezpečnostného rizika, najmä informácie o:

- i) sociálno-ekonomickej štruktúre hostiteľskej krajiny;
- ii) zdrojoch informácií na miestnej úrovni vrátane sociálneho zabezpečenia, zdravotného poistenia, daňových registrov a registrácii vstupu a výstupu;
- iii) používaní falošných a pozmenených dokladov;
- iv) trasách neregulárneho prísťahovalectva;
- v) trendoch podvodného konania;
- vi) trendoch týkajúcich sa zamietnutí;

c) informácie o spolupráci s dopravnými spoločnosťami;

d) informácie o poisťovniach poskytujúcich vhodné cestovné zdravotné poistenie vrátane overenia druhu poistného krytia a možného prekročenia sumy.“;

- f) Vkladá sa tento nový odsek:

„6 a. V rámci každej jurisdikcie sa do 31. decembra každého roka vypracuje výročná správa. Na základe týchto správ Komisia zostaví výročnú správu o stave miestnej schengenskej spolupráce, ktorá sa predloží Európskemu parlamentu a Rade.“;

34. Článok 50 sa vypúšťa;

35. Vkladajú sa tieto nové články:

„Článok 50a

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 16 ods. 8a sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 16 ods. 8a môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom uvedený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 16 ods. 8a nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 50b

Postup pre naliehavé prípady

1. Delegované akty prijaté podľa tohto článku nadobúdajú účinnosť okamžite a uplatňujú sa, pokiaľ voči nim nie je v súlade s odsekom 2 vznesená námietka. V oznámení delegovaného aktu Európskemu parlamentu a Rade sa uvedú dôvody použitia postupu pre naliehavé prípady.

2. Európsky parlament alebo Rada môžu vzniesť voči delegovanému aktu námietku v súlade s postupom uvedeným v článku 50a ods. 5. V takom prípade Komisia bez odkladu po oznámení rozhodnutia Európskeho parlamentu alebo Rady vzniesť námietku akt zruší.“;

36. Články 51 a 52 sa nahrádzajú takto:

„Článok 51

Pokyny o praktickom uplatňovaní tohto nariadenia

Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov prijme operačné pokyny o praktickom uplatňovaní ustanovení tohto nariadenia. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 52 ods. 2.

Článok 52

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor (ďalej len „výbor pre víza“). Tento výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.“;

37. Príloha I sa nahrádza textom uvedeným v prílohe I k tomuto nariadeniu;

38. Príloha V sa nahrádza textom uvedeným v prílohe II k tomuto nariadeniu;

39. Príloha VI sa nahrádza textom uvedeným v prílohe III k tomuto nariadeniu;

40. Prílohy VII, VIII a IX sa vypúšťajú;

41. Text uvedený v prílohe IV k tomuto nariadeniu nahrádza prílohu X.

Článok 2

Monitorovanie a hodnotenie

1. Tri roky po [dátume nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia] predloží Komisia hodnotenie uplatňovania tohto nariadenia. Toto celkové hodnotenie zahŕňa preskúmanie dosiahnutých výsledkov v porovnaní s cieľmi, ako aj preskúmanie vykonávania ustanovení tohto nariadenia.
2. Komisia zašle hodnotenie uvedené v odseku 1 Európskemu parlamentu a Rade. Komisia na základe tohto hodnotenia podľa potreby predloží vhodné návrhy.

Článok 3

1. Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.
 2. Uplatňuje sa od [šesť mesiacov po nadobudnutí účinnosti].
- Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné v členských štátoch v súlade so zmluvami.

V Bruseli

*Za Európsky parlament
predseda*

*Za Radu
predseda*